

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/127/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612204766
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3612204766.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: M. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I. Z. s.č. XX, proti žalovanej: M. Z. nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. 1. M. XXX, A., právne zastúpená: JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou so sídlom ul. Palackého 85/5, Trenčín, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 12. januára 2018, č. k. 5C/63/2012-407, v spojení s opravným uznesením zo dňa 24.01.2018, č. k. 5C/63/2012-409 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 12.01.2018, č. k. 5C/63/2012-407 v spojení s opravným uznesením zo dňa 24.01.2018, č. k. 5C/63/2012-409 v napadnutej časti, výroku I., II., III. a X., p o t v r d z u j e .
- II. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.
- III. Odvolacie konanie o odvolaní žalobcu z a s t a v u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že podľa bodu A/ do masy BSM patria huteľné veci a to 1. manželská posteľ v hodnote 84,98 eur, 2. televízor zn. Orava v hodnote 17,60 eur, 3. sedacia súprava v hodnote 88 eur, 4. umývačka riadu v hodnote 44 eur, 5. chladnička s mrazničkou v hodnote 40eur, 6.kuchynská linka v hodnote 240 eur, 7. sporák plynový samostatný v hodnote 15,68eur, 8. elektrická rúra v hodnote 37,76eur, 9. botník v hodnote 14,29eur, 10.truhlicový mraziaci box v hodnote 122,70eur, 11.videokamera zn. SONY v hodnote 40 eur, 12.spálňová skriňová zostava v hodnote 44,80 eur, 13.kozmetický stolík so zrkadlom v hodnote 46,17eur, 14.vysávač červenej farby nezistenej značky v hodnote 25,35eur, 15.trojdvierová skriňa šatníková v hodnote 46,07eur, 16.1ks kuchynský robot v hodnote 34,75 eur ,17. 1 diel karbobrúsky zn. Bosch PWS 600 v hodnote 12,48 eur , 18. 2ks kúpeľňová zostava- skrinky so zásuvkami, zrkadlo, umývadlo v hodnote 10,10 eur , 19.elektrický krájač na chlieb v hodnote 9,99eur, 20.2ks mäsiarskych stolov v hodnote 109,94eur ,21.1ks benzínovej kosačky bez posuvu SABO Turbostar 2,4kW v hodnote 55,44 eur ,22. 1 ks motorová píla zn. Husqarna profi 265 XP v hodnote 94,24eur ,23.5 ks malá voliéra pre psov v hodnote 248,64eur, 24.1 ks veľká voliéra pre psa v hodnote 63,60eur, 25. multifunkčné zariadenie s atramentovou tlačiarňou zn. HP v hodnote 8,64eur , 26.stolík pod počítač s nadstavcami po bokoch a policou v hodnote 24,54 eur , 27.1ks luster s bodovými svetidlami v hodnote 11,20eur , 28.1ks kuchynský luster s ventilátorom v hodnote 11,65 eur, 29. 3ks zátišia -kvety od firmy EUROSTYL v hodnote 47,91eur , 30. dámsky bicykel v hodnote 23,80 eur, 31.nábytková stena v obývacej izbe v hodnote 250 eur, 32.DVD prehrávač v hodnote 40 eur, 33.vešiaková stena v hodnote 60 eur, 34.komoda v hodnote 50 eur, 35.konferenčný stolík v hodnote 60 eur, 36. kuchynský stôl v hodnote

150 eur, 37. kuchynské stoličky 4ks v hodnote 80 eur, 38. kuchynská linka v letnej kuchyni v hodnote 120 eur, 39. rohová kuchynská lavica v hodnote 80 eur, 40. automatická práčka v hodnote 200 eur, v celkovej hodnote 2764,31 eur a podľa bodu B. - investície za trvania manželstva do nehnuteľností v katastrálnom území Skačany zapísaných na LV č. 106 vo výlučnom vlastníctve žalovanej v hodnote 23.624,25 eur. Výrokom II. súd vyporiadal BSM účastníkov konania tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal hnuťelné veci uvedené pod bodom A/ 1. až 40. rozsudku a investície pod bodom B/ rozsudku v celosti. Výrokom III. uložil žalovanej povinnosť vyplatiť na vyrovnanie žalobcovi sumu 13.194,28 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom IV. uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcovi plechovú garáž a horský bicykel do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom V. konanie o vydanie hnuťelných vecí vo zvyšku zastavil. Výrokom VI. súd vo zvyšku žalobu zamietol. Výrokom VII. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej pošty a.s. súdny poplatok za žalobu o vydanie hnuťelných vecí vo výške 69,65 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom VIII. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej pošty a.s. súdny poplatok za vyporiadanie vo výške 277,08 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom IX. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej pošty a.s. súdny poplatok za vyporiadanie vo výške 197,92 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom X. žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Výrokom XI. súd priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 35%. Výrokom XII. súd priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 25%. Výrokom XIII. vo zvyšnej časti súd štátu náhradu trov konania nepriznal. Výrokom XIV. súd vrátil žalovanej nespotrebovanú časť preddavku na trovy znaleckého dokazovania v sume 170,26 € zloženého na účet tunajšieho súdu pod pol. reg. D14-16/2015 do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Na vec aplikoval ust. 149 ods. 1-5, § 150 Občianskeho zákonníka.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal vyporiadania BSM po rozvedení manželstva z dôvodu, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3P/69/2011-31 zo dňa 29.11.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.12.2011. Predmetom vyporiadania sú hnuťelné veci pochádzajúce z BSM účastníkov konania s doplnením žaloby na č.l.99-102 spisu pozostávajúcich z hnuťelných vecí, ktoré tvorilo zariadenie rodinného domu s. č. 407 v Skačanoch vo výlučnom vlastníctve žalovanej, ktoré hnuťelné veci od rozvodu manželstva nepretržite užíva žalovaná ako aj investície do rodinného domu pozostávajúce z nákladov na rekonštrukciu rodinného domu, výstavbu letnej kuchyne a nákladov na zhodnotenie záhrady a tiež vydania hnuťelných vecí, z ktorých sa domáhal vydania plechovej garáže a horského bicykla. Čo sa týkalo vydania ostatných vecí v jeho výlučnom vlastníctve na žalobe netrval zobral ju späť, žalovaná so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasila, preto súd konanie v tejto časti zastavil. Nebolo v konaní sporné, že plechová garáž a horský bicykel vo výlučnom vlastníctve žalobcu pozostávajúcej z plechovej garáže a horského bicykla sa v nehnuteľnosti žalovanej nachádza, žalovaná žalobcovi umožnila, aby si tieto veci prevzal, pričom žalobca zmaril termín vydania vecí stanovený súdom, lebo žalovaná výslovne s vydaním vecí súhlasila, pokiaľ sa budú v nehnuteľnosti nachádzať, ale žalobca si ich neprišiel v stanovenom termíne prevziať.

3. Súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav vecí: rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 29.11.2011, č.k. 3P/69/2011-31 bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené. Z manželstva pochádzajú tri deti Z. nar. XX.XX.XXXX, mal. M. nar. XX.XX.XXXX a mal. Y. nar. XX.XX.XXXX, všetky tri deti boli na čas po rozvedení zverené do osobnej starostlivosti žalovanej a žalobca bol zaviazaný platením výživného na všetky tri deti. Z darovacej zmluvy zo dňa 22.10.1998, ktorej vklad bol vykonaný Okresným úradom odborom katastrálnym v Partizánskom dňa 23.10.1998 pod V 1814/98 vyplýva, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou rodinného domu s. č. XXX ležiacom na parcele č. 691 o výmere 645 m² a parcely č. 692 záhrady o výmere 1531 m² zapísaných na LV č. 106 pre kat. územie A. v celosti, ktorú nehnuteľnosť nadobudla darom od svojich rodičov a v tejto nehnuteľnosti účastníci konania bývali spolu so svojimi deťmi do rozvodu manželstva. Z výsluchu svedka L. I., ktorý je v priateľskom vzťahu k obojím účastníkom konania, žije v zahraničí t.j. v Českej republike, potvrdil, že vykonával pre účastníkov konania plechovú ohradu rodinného domu si 20 m, žalobca zakúpil plech a on vykonával samotné zváranie, žiadne peniaze za prácu nedostal, ale žalobca ich odpracoval tým, že sa mu staral o motorové vozidlo a vykonával jeho údržbu. Tiež potvrdil, že účastníkom konania zapožičiaval finančné prostriedky v rokoch 1998-1999 zapožičal žalobcovi sumu 100000 Sk v hotovosti, ktoré mal pri sebe a ďalšie dal do úschovy žalobcovi, ktorý pre neho kupoval a opravoval autá. Pri požičaní tejto sumy bola prítomná aj žalovaná, preto si myslel, že vedela o zapožičaní týchto peňazí, lebo žalobcovi chýbali peniaze, keď pracoval na rodinnom dome a vyplácal ľudí, ktorí tam pracovali, peniaze boli určené pre oboch účastníkov konania. Celkom poskytol účastníkom konania tri pôžičky, ďalšiu pôžičku im poskytol v roku 2002-2007 vo výške 250000

Sk a v roku 2010 sumu 4500 eur. Išlo o ústne pôžičky bez zmluvy, mal uložené vlastné peniaze u účastníkov konania a z týchto peňazí im dovolil brať, pričom žalobca si z týchto peňazí odrátal koľko potreboval, pričom sa ho opýtal, či si môže zobrať. Doposiaľ zostalo nezaplatených 4000 eur, ostatné sumy mu boli splatené, on si o týchto peniazoch viedol evidenciu. Žalobca mu platí aj poisťky a vedie mu účty. Potvrdil, že žalobca kúpil a predával autá tiež požiadal žalobcu, aby mu kúpil auto, cena vozidla sa odpočítala z peňazí, ktoré mal uložené u žalobcu. U žalobcu mal peniaze schované z rodinných dôvodov, lebo prišiel o všetko. Svedok potvrdil, že peniaze z pôžičiek boli použité na opravu a prerábanie rodinného domu, pričom matka žalovanej sa vyjadrila pred ním tak, že darovali žalovanej rodinný dom a o ostatné nech sa starajú. Pri požičaní peňazí bola vždy prítomná aj žalovaná, ktorú nezaujímalo, na aký účel boli peniaze požičané, lebo všetko platil žalobca. Poslednú splátku im poskytol v roku 2010-2011, pričom o tom, že sa schyluje k rozvodu účastníkov konania nevedel. Svedkyňa N. B., matka žalovanej uviedla, že po uzavretí manželstva bývali účastníci konania u nich v rodinnom dome bez finančnej náhrady, žalovaný bol nezamestnaný a nesnažil sa nájsť si prácu, účastníci konania mali už tretie dieťa a dom bol malý. Následne jej brat odišiel z rodičovského domu, preto sa s manželom nasťahovali do jej rodičovského domu a celý tento dom zostal účastníkom konania, ide o dvojpodlažný dom s rovnou strechou a tento následne darovali žalovanej. Potvrdila, že dala žalovanej sumu 12000 Sk, keď sa predal rodinný dom jej manžela, vedela o tom, že prerábajú rodinný dom a vždy keď ju žalovaná požiadala o peniaze jej dala peniaze bolo to rôzne, bola to suma 8-10000 Sk, práce zabezpečoval žalobca, ale keď prerábali tak, dala peniaze bolo to aj na dokončenie pivnice. Z výsluchu svedka B. B., otca žalovanej vyplynulo, že v roku 1998 darovali žalovanej rodinný dom. Účastníci konania bývali u nich v spoločnej domácnosti a keď sa účastníkom konania narodil druhý syn sa on a jeho manželka presťahovali do druhého susedného domu, ktorí darovali ich synovi starí rodičia a účastníci konania sa osamostatnili a začali sa rekonštrukčné práce na ich rodinnom dome, menili sa vchodové dvere, obkladali sa schody drevom, robilo sa zábradlie na schodoch, do chodby sa dával strop- sadrokartón, prerábala sa kúpeľňa, robil sa obklad vane, boli vymenené 3 alebo 4 okná, prerábala sa kuchynská linka, žalobca nikdy nerobil, ale vždy si len privyrábal a žalovaná musela byť doma pri troch deťoch, mali nejaké peniaze, myslí si, že všetko financovali, evidenciu o financiách nevedli, lebo si mysleli, že budú žiť ako rodina, čo sa týka suterénu ten bol zdevastovaný a najmä pivnica kde bol nanosený rôzny materiál. Vždy keď prišla žalovaná a požiadala ich o peniaze jej peniaze dali, robili to pre vnúčatá. Svedok preukázal finančné prostriedky v hodnote okolo 570000 Sk v období rokov 2003-2005 a uviedol, že okolo 300000 Sk z toho bolo poskytnutých žalovanej postupne ako peniaze potrebovali. Z výsluchu svedka M. W. vyplynulo, že v priateľskom vzťahu k obom účastníkom konania, keď boli deti účastníkov malé vo veku 7-8 rokov za trvania manželstva účastníkov, kládol plávajúce podlahy do dvoch izieb na poschodí a chodby, zhotovil a osadil vchodové dvere do rodinného domu, lebo tam boli staré a nefunkčné, všetko mu zaplatil žalobca tým, že pre neho vykonal nejaké práce ako protislužbu. Z výsluchu svedka M. Z. vyplynulo, že je vyučený murár a vykonával pre žalobcu murárske práce spoločne s P. Z., za práce mu boli finančné prostriedky vyplatené žalobcom, ale koľko to bolo si už svedok nepamätal. Odkiaľ pochádzali tieto peniaze svedok nevedel. Z výsluchu svedka B. Y. vyplynulo, že žalobca od neho zakúpil stavebný materiál ako drevo, roksor v roku 1998-1999 v hodnote okolo 20000 Sk, ktoré mu žalobca vyplatil v hotovosti, u žalobcu žiadne práce nevykonával. Potvrdil, že žalobca vozil a opravoval autá a bolo ich veľa. Z výsluchu svedka P. R. vyplýva, že zhotovil obklad domu imitáciou kameňa, pričom dodal obklad - odpredal a zhotovil ho na záhradný domček o rozmeroch 20-24 m². Práce vykonával spolu so žalobcom, cena obkladu bola 220 Sk za m² a za obklad mu žalobca zaplatil sumu 5000 Sk za materiál a za montáž si už nepamätal koľko mu žalobca zaplatil, bolo to za trvania manželstva účastníkov, keď mala maloletá Z. 5 rokov. Žalobca mu bol zobrať nejaké motorové vozidlo, lebo sa zaoberal dovozom a predajom motorových vozidiel, ale cestu mu zaplatil. Žalobca pre svedka dovezol minimálne tri vozidlá a za jedno mu určite vyplatil sumu 15300 Sk išlo o dovoz z Nemecka na Slovensko. Odkiaľ peniaze pochádzali, ktoré mu žalobca za práce vyplatil sa svedok nevedel vyjadriť. Z výsluchu svedka M. L. vyplynulo, že ako vyučený murár vykonával na rodinnom dome opravy, omietky na stenách v chodbe rodinného domu, na schodišti robil dlažbu pri vchode do rodinného domu, práce vykonal sám, tieto si objednal žalobca a za prácu mu dal 150 eur v hotovosti, tiež mu opravoval motorové vozidlo, tiež pokladal aj dlažbu v záhradnom domčeku za ktorú prácu bol dohodnutý so žalobcom tak, že mu dovezie auto. Z výsluchu svedka P. Z. vyplýva, že pracoval spolu s M. Z. a P. R. v Skačanoch na stavbe letnej kuchyne, robili hrubé a jemné omietky, práce objednal žalobca v rokoch 1997-1999 presne si to nepamätal, s ním sa žalobca finančne vyrovnal, vyplatil mu odmenu, ktorej výšku uviesť svedok nevedel a tiež nevedel sa vyjadriť komu peniaze, ktoré mu boli vyplatené, patrili. Z výsluchu svedka P. V. vyplynulo, že obchodoval s plastovými oknami ako podnikateľ. Bolo to asi v roku 2006, keď dodal účastníkom konania 4 plastové malé okná do chodby a 2 veľké okná do rodinného domu do A. bolo to v cene 25000 až 27000Sk, tieto osobne dovezol

motorovým vozidlom, ktoré objednal žalobca a peniaze za ne mu osobne vyplácal žalobca v hotovosti, predpokladal, že ide o spoločné peniaze účastníkov konania, tiež tam bol prítomný aj vtedy keď tieto okná boli na rodinnom dome namontované, lebo žalobcovi požičiaval dodávku, ktorú vlastní a keď niečo potreboval tak mu išiel niečo na pokyn žalobcu odviezť. Svedok chodil často do nehnuteľnosti a potvrdil, že sa prerábali celý dom, robili sa stierky, podlahy, plot, betonovalo sa pred garážou, robila sa prístavba, dvor, sadili sa stromčeky v záhrade alebo okrasné dreviny okolo plotu, ktoré sadil žalobca. Uviedol, že svedok potvrdil, že pán I. požičal žalobcovi peniaze raz to bola suma 2000 eur a druhýkrát 4000 eur, lebo žalobcovi chýbali peniaze, keď prerábali dom, tiež uviedol, že žalovaná musela o požičaní peňazí od pána I. vedieť, lebo sa o tom nahlas hovorilo, tiež svedok potvrdil, že prvá suma, ktorú žalobcovi požičal pán I. v rokoch 2006-2007 bola 2000 eur a druhá v roku 2010-2011 vo výške 4000 eur, obe sumy boli v eurách. Keď chodil so žalobcom pre autá, tak pán I. sa pýtal či chcú eurá, pričom svedok uvádza, že si je toho vedomý, že v tom čase neboli na Slovensku eurá ešte zavedené. Pokiaľ ide o pôvod peňazí, ktoré žalobca svedkovi vyplatil za okná, dal mu ich žalobca, nevie o ich pôvode, ale myslí si, že to boli peniaze žalobcu. Z výsluchu svedka M. C. vyplynulo, že jeho brat pracoval na rekonštrukcii rodinného domu v mesiaci jún 2011, robila sa vrchná izba zozadu, nová omietka, robili sa všetky steny nanovo, na strepe sa robili sadrokartóny, menilo sa okno, robila sa plávajúca podlaha, špalety okolo okien, izoloval sa balkón, detská izba v prednej časti domu, menili okná na prízemí na toaletu, v špajzi, kuchyni a vo vrchnej izbe, robilo sa schodisko do pivnice rodinného domu a maľovalo sa. Na nádvorí robil komín v letnej kuchyni, ktorý sa muroval nanovo, práce vykonával viac ako dva mesiace, tieto robil so svojím bratom O. C.. Žalobca mu zato zabezpečil opravu auta, za materiál a prácu žalobca zaplatil 470 eur a doplatil mu 300 eur v hotovosti, tiež žalobca vyplatil za prácu jeho bratovi, ale o akú sumu išlo si svedok nepamätal. Svedok potvrdil, že peniaze od pána I. boli použité na rekonštrukciu, lebo svedok bol u žalobcu prítomný, bol tam žalobca, žalovaná, pán V., žalobca vytiahol papier zapísali si nejakú sumu a žalobca vložil peniaze do šperkovnice v garáži a tiež sa spomínalo, že pán I. priniesol peniaze, ktoré účastníci chceli, určite to bola pôžička, lebo žalobca povedal "a C. môžete robiť". Svedok bol prítomný pri zapožičaní sumy 4000 eur od pána I., lebo asi mesiac po tom, čo I. doniesol peniaze išli účastníci konania na dovolenku a následne nastali v ich vzťahu problémy. Tiež svedok potvrdil, že v garáži a v pivnici mal žalobca v tom čase poriadok.

4. Žalobca bol v počas trvania manželstva v prevažnej miere nezamestnaný, poberal len dávky sociálnej pomoci v roku 2000, 2004. Predložil potvrdenia, že v roku 2013 mu bola vyplatená náhrada mzdy od obce Skačany vo výške 3717,72 eur v troch splátkach. Predložil doklady, že dovezol motorové vozidlo z Nemecka 03.11.2010 v hodnote 2250 eur, 25.04.2011 v hodnote 4700 eur, ktoré boli napísané na žalovanú, ktorá kúpnopredajnou zmluvou zo dňa 10.09.2010 predala vozidlo Fiat Toledo za kúpnu cenu 2350eur. Z uvedeného je zrejmé, že sa žalobca živil "na čierno" dovozom motorových vozidiel zo zahraničia a ich predajom, čo potvrdili aj vypočítaní svedkovia. Rodičia žalovanej disponovali finančnými prostriedkami v spornom období v hodnote cca 570000 Sk a na požiadanie žalovanej tejto postupne nejaké sumy darovali, avšak účel ich použitia nebol jednoznačne preukázaný, okrem sumy 12000 Sk, ktorú žalobca potvrdil so svojej výpovedi, že bola použitá z daru rodičov žalovanej na kúpu materiálu a ktorá suma aj korešponduje s výpoveďou svedkyne N. B.. Zo znaleckého posudku č. 468/2015 vyplýva, že znalec vykonal ocenenie hnuťelných vecí tak, ako sú uvedené v bode 1-30 rozsudku v hodnote 1674,31 eur. Pokiaľ ide o hnuťelné veci, ktoré nebolo možné zidentifikovať, lebo neexistovali a neboli zahrnuté do ocenenia je karbobrúsku Hitachi, 1ks benzínová kosačka s posuvom zn. Wolf, 2ks motorová píla zn. Sachs, dámsky zlatý náramok a retiazka 40 cm, 4ks zlatých prsteňov, 6 párov zlatých náušnic, pokiaľ ide o tvrdenia svedka Kalinu vo svojej výpovedi, že žalovaná mala na sebe zlaté náušnice kruhové a retiazku v čase rekonštrukcie domu nepreukazuje, že ide o veci pochádzajúce z BSM, že nejde o vec osobnej potreby žalovanej získanej darom a že ide o veci pochádzajúce z BSM a že tieto veci ku dňu rozvodu manželstva aj skutočne existovali a že pochádzali z BSM v konaní preukázané nebolo. Čiastočne boli identifikované a ocenené položky 2ks kuchynských robotov, z ktorých existoval len jeden kus, 2ks karbobrúsiak Bosch malý, z ktorých bol k oceneniu predložený len jeden diel zn. BOSCH PWS 600, ktorý bol riadne ocenený, 2ks benzínovej kosačky bez posuvu, bol predložený len jeden kus a to SABO Turbostar 2,4 KW, ktorý bol riadne ocenený a zahrnutý do vyporiadania, 10 kusov obrazov rôznych rozmerov- zátišia sa nachádzali len 3 kusy kvety od firmy EUROSTYL ktoré boli ocenené a zahrnuté do vyporiadania. Na cene hnuťelných vecí pod položkami č.l.31až 40 rozsudku sa účastníci konania dohodli. Zo znaleckého posudku č. 06/2017 č.l.348-372 spisu vyplýva, že účastníci konania za trvania manželstva vykonali investície do výlučného vlastníctva žalovanej v celkovej výške 11602,392 eur čo v konaní nebolo sporné.

5. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 27.04.1996 a rozvodom ich manželstva zaniklo ich bezpodielové spoluvlastníctvo, rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2011, pričom k dohode o vyporiadaní BSM medzi účastníkmi konania nedošlo, preto žalobca podal na súd žalobu o vyporiadaní BSM. Súd zistil, že do BSM účastníkov konania patria hnuiteľné veci pod bodom 1až 40 rozsudku v hodnote 2764,31 eur z tejto sumy polovica je vo výške 1382,155 eur. Z vecí navrhnutých na vysporiadanie bolo zistené, že karbobrúska zn. Hitachi neexistuje, benzínová kosačka s posuvom zn. Wolf neexistuje, vysávač zn. Bosch neexistuje, ale išlo len o vysávač červenej farby nezistenej značky, ktorý bol ocenený a zahrnutý do vyporiadania, motorová píla Sachs neexistuje, preto zahrnutá do vyporiadania nebola, 2ks karbobrúska zn. Bosch bol zistený len jeden diel, ktorý bol aj znalecky ocenený a zahrnutý do vyporiadania, tiež dámsky zlatý náramok a retiazka 40 cm, 4ks zlaté prstene dámske, 6 párov zlatých náušnic neexistujú, tieto zistené neboli, pričom žalovaná výslovne poprela, že by niekedy takéto veci nadobudli za trvania manželstva sú to veci osobnej potreby a vzhľadom na to, že ich existencia nebola preukázaná v konaní súd ich nezahrnul do vyporiadania a v tejto časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Ostatné hnuiteľné veci boli ocenené znalecky pod bodom 1-30 rozsudku a pod bodom 31-40 rozsudku dohodou účastníkov konania v celkovej hodnote 2764,31 eur. Ďalej súd zistil, že do BSM účastníkov konania patria aj investície do rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej v ktorom účastníci konania od začiatku manželstva bývali, pričom v roku 1998 rodičia žalovanej darovali nehnuteľnosti v kat. úz. Skačany s rodinným domom s.č. 407 do jej výlučného vlastníctva a v tomto dome účastníci konania bývali až do rozvodu manželstva v roku 2011 a do ktorého za trvania manželstva vložili investície ocenené znalcom vo výške 11602,39 eur. V konaní nebolo sporné, že investície do nehnuteľnosti vrátane rodinného domu s.č. 407 boli vykonané, v tomto smere vykonal súd rozsiahle dokazovanie výsluchom svedkov, ktorí sa na rekonštrukcii domu podieľali, sporné bolo medzi účastníkmi konania to, z akých finančných prostriedkov boli investície vykonávané, keď žalovaná tvrdila, že na kúpu materiálu boli použité finančné prostriedky jej rodičov, čo žalobca od začiatku striktnie popieral a tvrdil, že materiál kupoval a zabezpečoval výlučne on zo spoločných finančných prostriedkov, ktoré získal tým, že si požičal peniaze od pána I. a následne z týchto peňazí aj tieto práce vyplatil. Celú pôžičku svedkovi I. riadne splatil, teda nemá voči nemu už žiaden dlh. Všetci vypočutí svedkovia, ktorí na rekonštrukcii rodinného domu a záhradného domčeka pracovali zhodne potvrdili, že materiál kupoval žalobca a vyplácal svedkom odmenu za vykonanú prácu čiastočne v hotovosti alebo aj tým, že im žalobca doviezol zo zahraničia motorové vozidlo, prípadne odpracoval hodnotu vykonanej práce tým, že im opravil vozidlo na vlastné náklady, teda formou protislužby čo nebolo sporné. Aj svedkovia potvrdili, že žalovaná sa o tieto veci nestarala, ale ich výlučne zabezpečoval len žalobca. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovanej, že na kúpu materiálu poskytovali peniaze jej rodičia, súd mal za preukázanú len sumu 398,33 eur /12000 Sk/, ktorú potvrdil aj žalobca vo svojej výpovedi, keď uviedol, že takúto sumu poskytli rodičia žalovanej na kúpu materiálu, pričom toto tvrdenie žalobcu je v súlade s výpoveďou matky žalovanej N. B., ktorá potvrdila, že dala žalovanej sumu 12000 Sk keď sa predal rodinný dom jej manžela, súd preto túto sumu zohľadnil tak, že hodnotu 398,33 eur odpočítal z hodnoty investícií 11602,39 eur mínus 398,33 eur je suma 11204,06 eur a z toho polovica je 5602,03 eur. Pokiaľ ide o tvrdenia svedka B. B., že sumu okolo 300000 Sk poskytli rodičia žalovanej na rekonštrukciu domu, súd týmto tvrdeniam svedka neuveril, považuje ich za nevieryhodné, lebo žalobca to výslovne poprel, pričom súd mal za preukázané z listinných dôkazov, že rodičia žalovanej síce v tom čase disponovali s finančnými prostriedkami v objeme cca 570000 Sk, ale súd nemal za preukázané, že by z toho suma okolo 300000 Sk bola poskytnutá žalovanej a tiež nebolo preukázané, že by bola použitá na kúpu materiálu určeného na rekonštrukciu domu to z dôvodu, že žalobca výslovne poprel tieto tvrdenia a uviedol, že rodičia žalovanej sumu 350000 Sk poskytli bratovi žalovanej, aby ho vyplatili z domu, lebo tento darovali žalovanej. Tvrdenia svedka, že sumu 300000 Sk poskytli rodičia žalovanej na rekonštrukciu domu sa nezakladajú na pravde, neboli žiadnymi dôkazmi preukázané, lebo s takým objemom peňazí ani rodičia žalovanej spolu nedisponovali a tieto tvrdenia v konaní neboli ničím preukázané okrem sumy 12000 Sk, ktorú žalobca potvrdil a uviedol, že maximálne takáto suma bola poskytnutá na kúpu materiálu z finančných prostriedkov poskytnutých rodičmi žalovanej. Skutočnosť, že rodičia žalovanej disponovali s horeuvedenou sumou ešte nepreukazuje, že túto sumu poskytli práve žalovanej a že to bolo výlučne na účel rekonštrukcie nehnuteľnosti. Z výpovede svedka L. I. vyplýva, že sa matka žalovanej sa pred ním vyjadrila, že oni darovali dom a nech sa teraz sami starajú. Vzhľadom na to, že súd nemal jednoznačne za preukázané, že na kúpu materiálu boli použité finančné prostriedky z daru rodičov žalovanej čo je aj v rozpore s výpoveďami vypočutých svedkov, ktorí potvrdili, že materiál na rekonštrukciu nehnuteľnosti bol zakúpený z pôžičiek od svedka I.. Tiež z výpovedí svedkov mal súd za preukázané, že kúpu materiálu a zabezpečovanie prác vykonával výlučne žalobca, ktorý materiál aj osobne zakupoval a zabezpečoval

vykonanie týchto prác svojpomocne prostredníctvom svedkov, pričom tieto boli čiastočne uhrádzané v hotovosti a čiastočne výkonom prác žalobcu a to opravou motorových vozidiel svedkom alebo dovozom osobných motorových vozidiel zo zahraničia ako protislužbu, čím sa žalobca " na čierno" aj živil o čom musela žalovaná vedieť a o tom aj vedela, lebo tri motorové vozidlá boli napísané na meno žalovanej o čom žalobca predložil listinné dôkazy na č.l.68-70 spisu, hoci žalobca bol oficiálne vedený ako nezamestnaný. Tiež rodičia žalovanú určite finančne podporovali presne neurčenými sumami, lebo mala tri malé deti, o ktoré sa musela starať, preto nemohla pracovať. Nebolo v tomto konaní jednoznačne a nepochybne preukázané, že by práve tieto finančné prostriedky boli použité na kúpu materiálu určeného na rekonštrukciu nehnuteľnosti okrem sumy 398,33 eur /12000 Sk/, ktorú súd mal za preukázanú a potvrdenú samotným žalobcom, ktorý na pojednávaní súdu uviedol, že rodičia žalovanej poskytli na kúpu materiálu žalovanej maximálne sumu 12000 Sk čo je aj v súlade s výpoveďou svedkyne N. B., matky žalovanej, ktorá uviedla, že darovala žalovanej sumu 12000 Sk získanej z predaja rodinného domu rodičov jej manžela. Súd mal za preukázané, že suma v takejto výške bola použitá na rekonštrukciu domu čo súd pri vypořiadaní aj zohľadnil. Teda súd nemal za preukázané, že by peniaze na kúpu materiálu na rekonštrukciu nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej pochádzali z finančných prostriedkov získaných od rodičov žalovanej darom okrem sumy 398,33 eur /12000 Sk/, preto žalovaná v tomto smere neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala jednoznačne, že aká suma a kedy bola žalovanej jej rodičmi darovaná a preukázateľne použitá na kúpu materiálu na rekonštrukciu nehnuteľností v jej výlučnom vlastníctve okrem sumy 398,33 eur, ktorú mal súd za preukázanú čo žalobca potvrdil. Súd vychádzal z toho, že tieto investície vykonané účastníkmi konania za trvania ich manželstva tvoria masu BSM, pričom súd zohľadnil sumu 398,33 eur, ktorá z daru rodičov žalovanej bola použitá na kúpu materiálu na rekonštrukciu nehnuteľností, teda hodnota investícií v BSM predstavuje sumu 23.624,25 eur a tvorí masu BSM z toho polovica je 11.812,12 eur. Súd vychádzal z premisy, že pokiaľ nie je preukázaný opak, zákon priamo predpokladá, že rekonštrukcia nehnuteľnosti vykonaná účastníkmi konania za trvania ich manželstva patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čo nie je treba preukazovať v konaní, že vec patrí do BSM, čo zákon automaticky predpokladá, ale treba preukazovať, že vec nepatrí do BSM účastníkov konania. Teda súd dospel po vykonanom dokazovaní k tomuto záveru, že tak hnutelné veci pod bodom 1 až 40 rozsudku a investície do nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalovanej vykonané účastníkmi konania za trvania ich manželstva tvoria masu BSM. Súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej hnutelné veci pod bodom 1 - 40 rozsudku z dôvodu, že ich žalovaná od rozvodu manželstva teda od roku 2011 nepretržite užíva, čo je doba 6 rokov a zaviazal žalovanú, aby uhradila žalobcovi na vyrovnanie sumu 1382,155 eur ako polovicu hodnoty hnutelných vecí a polovicu hodnoty investícií 11.812,12 eur do nehnuteľností v kat. úz. Skačany vo výlučnom vlastníctve žalovanej čo je suma 13.194,28 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol a to v časti hnutelných vecí, ktorých existencia nebola v konaní preukázaná vychádzajúc z bodu 20 rozsudku aj v časti o vypořiadanie zelene- okrasných drevín, ktorých existencia nebola v konaní preukázaná a žalobca na ďalšom dokazovaní v tomto smere netrval a toto nenavrhol, lebo v konaní podľa CSP je treba navrhovať dokazovanie, preukazovať existenciu týchto vecí a ich hodnotu a dôkaz navrhnúť a pokiaľ ide o znalecký dôkaz zložiť na jeho vykonanie zálohu, inak súd sám od seba takéto dôkazy nevykoná, lebo dôkaznú povinnosť majú účastníci konania a nie súd.

6. Pokiaľ ide o vydanie hnutelných vecí, žalobca zotrval na vydaní plechovej garáže a horského bicykla, ktoré veci sú výlučným vlastníctvom žalobcu, tieto sa nachádzajú u žalovanej, súd preto zaviazal žalovanú, aby vydala žalobcovi tieto hnutelné veci do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd určil účastníkom konania termín, aby si žalobca prišiel do nehnuteľnosti žalovanej tieto veci prevziať, pričom žalobca v termíne stanovenom súdom si tieto veci neprišiel dobrovoľne prevziať hoci žalovaná výslovne súhlasila s tým, že dobrovoľne žalobcovi tieto veci vydá, ale žalobca si ich neprišiel prevziať, teda žalobca zmaril dobrovoľné vydanie vecí. Vo zvyšku pokiaľ išlo o vydanie ostatných hnutelných vecí u ktorých nebolo preukázané, že sa u žalovanej nachádzajú, žalobca zbral žalobu späť a žiadal konanie zastaviť, žalovaná so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasila, preto súd konanie o vydanie ostatných hnutelných vecí a to Golasady Proxon, golasady Tona, 4 sady vidlicových a očkovacích montážnych kľúčov a hydraulického zdvíhaka podľa § 145 ods.2 CSP konanie zastavil.

7. Súd dospel k záveru, že majetok, ktorý je predmetom vypořiadania predstavuje sumu 13968,37 eur z toho 3% podľa položky 6 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 ZB. o súdnych poplatkoch je suma 419 eur z toho polovica je 209,50 eur pričom žalobcovi bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov vo výške 30% teda je povinný zaplatiť 70% zo sumy 209,50 eur je 146,65 eur, ktorú sumu zaviazal súd zaplatiť žalobcovi za súdny poplatok za vypořiadanie.

Žalovanej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov vo výške 50% teda 50% zo sumy 209,50 eur je 104,75eur, ktorú sumu je povinná žalovaná zaplatiť na účet Slovenskej pošty a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd zaviazal žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za vydanie hnutelných vecí podľa položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 99,50 eur pričom žalobcovi bolo priznané 30% oslobodenie od súdnych poplatkov, teda z toho 70% je suma 69,65 eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť na účet Slovenskej pošty a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.2 v spojení s § 256 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, lebo ani jeden z účastníkov nemal v konaní plný úspech. O náhrade trov konania štátu súd rozhodol podľa čl. 4 ods. 2 CSP. Pri rozhodovaní o otázke náhrady trov konania štátu nie je možné analogicky aplikovať žiadne existujúce ustanovenie Civilného sporového poriadku. Preto súd otázku náhrady trov konania štátu prejednal a rozhodol podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok. Takýmto požiadavkám najlepšie vyhovuje norma, ktorá by stanovovala, že štát má podľa výsledku konania proti strane sporu právo na náhradu trov konania, ktoré platila a ak sú u niektorej zo strán sporu predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tejto strane sporu zníži o rozsah, v ktorom jej súd oslobodenie priznal. Jedná sa v podstate o normu, ktorá je totožná s ustanovením § 148 ods. 1 zrušeného Občianskeho súdneho poriadku, ktorá upravovala náhradu trov konania štátu. Vzhľadom na uvedené súd vychádzal z toho, že každá strana by mala trovy štátu znášať v rovnakom rozsahu, t. j. po 50%, keďže úspech či neúspech oboch strán sporu bol približne rovnaký. Žalobcovi však bolo v konaní priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v rozsahu 30%, a preto súd musel nárok štátu na náhradu trov konania voči žalobcovi o túto časť znížiť. Rozhodol tak, že štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 35% (70% - časť, v ktorej nebol žalobca oslobodený z 50% - časť, ktorú by mal podľa výsledku konania hradiť žalobca). Obdobne bolo žalovanej v konaní priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v rozsahu 50%, a preto súd musel nárok štátu na náhradu trov konania voči žalovanej o túto časť znížiť. Rozhodol preto tak, že štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 25% (50% - časť, v ktorej nebola žalovaná oslobodená z 50% - časť, ktorú by mala podľa výsledku konania hradiť žalovaná). Vo zvyšnej časti súd štátu náhradu trov konania nepriznal. Túto časť (40% z celku) musí znášať štát vzhľadom na oslobodenia od súdnych poplatkov, ktoré boli v priebehu konania priznané sporovým stranám. Súd rozhodol aj o vrátení sumy 170,26 € žalovanej do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorá predstavuje nespotrebovanú časť preddavku na trovy znaleckého dokazovania zloženú žalovanou na účet tunajšieho súdu pod pol. reg. D14-16/2015 do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Proti tomuto rozsudku, výroku I. a III., podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že súd prvej inštancie zrejme nedopatrením nesprávne vyhodnotil dôkaz- znalecký posudok znalca z odboru stavebníctvo pod č. 06/2017, ktorým znalec stanovil výšku investícií vložených do rekonštrukcie nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalovanej, keď hodnotu investícií v rozhodnutí uviedol nesprávne. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym právnym záverom s výnimkou záveru uvedeného v bodoch I. pod B a III. napadnutého rozsudku. Poukazom na znalecký posudok č. 06/2017, strana 18 znalec uviedol výšku investícií vložených do rekonštrukcie nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej vo výške 23.624,25,- eur, pričom súd uvádza sumu vo výške 11.204,06,- eur /po odpočítaní sumy 398,33 eur zo sumy 11602,39,- eur/. Správne mal súd v napadnutom rozsudku v bode I. pod písm. B. výrokovej časti uviesť výšku investícií za trvania manželstva do nehnuteľnosti v k.ú. Skačany zapísaných na LV č. 106 vo výlučnom vlastníctve žalovanej 23.624,25,- eur. K uvedenej hodnote 23.624,25,- eur mal súd pripočítať sumu 2.764,31,- eur /hodnota hnutelných vecí stanovená znaleckým posudkom/ a výsledná suma mala byť vo výške 26.388,56,- eur, z toho je hodnota, ktorú je žalovaná povinná vyplatiť na vyrovnanie žalobcovi vo výške 13.194,28,- eur. Súd nedopatrením uviedol nesprávnu hodnotu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti I. a III. pre zrejme chyby, zrušil.

9. Žalovaná podala proti tomuto rozsudku, výroku I. bod B/, výroku III. a X., v zákonnej lehote odvolanie. Namietala, že v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP písm. f/ a h/, keď súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V danom prípade nebolo sporné, či práce na predmetnom rodinnom dome boli vykonané a v akom rozsahu. Spor je, z akých finančných prostriedkov boli práce realizované. V dobe realizácie prác žalovaná ako matka sa musela starať o maloleté deti a stavebné práce, resp. práce na dome sú vyslovene mužskou záležitosťou. Žalovaná nemohla zabezpečovať materiál a pracovníkov, čo však nevylučuje, že peniaze jej darovali na rekonštrukciu jej rodičia. Rodičia žalovanej vierohodne

preukázali, že v rozhodnom období disponovali dostatkom finančných prostriedkov a mohli tak žalovanej finančné prostriedky darovať. Vierohodnosť výpovede rodičov žalovanej nebola spochybnená žiadnym dôkazom. Rodičia žalovanej zhodne vypovedali, že darovali dcére peniaze na rekonštrukciu rodinného domu. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaná nepreukázala, že peniaze od rodičov boli použité na rekonštrukciu, pričom ani žalobca nepreukázal, že požičané peniaze a v akom rozsahu boli použité na rekonštrukciu. Výška pôžičiek bola cca 15.500,- eur, pričom nie je preukázané, že celé pôžičky išli na rekonštrukciu. A navyše, rekonštrukcia bola ohodnotená na cca 22.000,- eur. Nebolo uzatvorené, z čoho bola financovaná zvyšná časť rekonštrukcie. Súd prvej inštancie vychádzal len z výpovede žalobcu a svedkov navrhnutých žalobcom. Skutočnosť, že svedkov vyplácal žalobca, samo o sebe ešte neznamená, že peniaze patrili žalobcovi. Podľa výpovede svedka L. I., veriteľa žalobcu, boli žalobcovi poskytnuté tri pôžičky. Prvá v roku 1998-1999 vo výške 100.000,-Sk, druhá z r. 2002-2007 vo výške 250.000,-Sk a tretia z r. 2010 vo výške 4.500,- eur. Svedok neuvádzal, či boli pri ktorejkoľvek pôžičke okrem účastníkov prítomné aj tretie osoby. Žalobca ani svedok L. I. nepreukázali, či svedok disponoval v rozhodnom období finančnými prostriedkami v takom rozsahu, ako uvádza a že boli žalobcovi tieto finančné prostriedky aj odovzdané, t.j. že k pôžičke ako reálnemu kontraktu aj naozaj došlo. Rovnako neuviedli podmienky poskytnutia pôžičky, t.j. či bola bezúročná alebo s úrokmi, do akej doby bola poskytnutá a pod. Svedok P. V. vypovedal o druhej pôžičke vo výške 2.000,- eur a tretej pôžičke vo výške 4.000,-eur, ktorých mal byť osobne prítomný, rozdielne ako veriteľ L. I. čo do sumy požičaných peňazí a aj meny. Svedok uviedol, že v r. 2006-2007 bola poskytnutá pôžička v mene euro, pričom v tom čase na Slovensku ešte mena euro neplatila. Súčasne vypovedal, že bol prítomný v r. 2010 pri odovzdaní pôžičky žalobcovi, čo však nie je možné, nakoľko svedok L. I. vypovedal, že pri tretej pôžičke nemalo dôjsť k odovzdaniu peňazí vo výške 4.000,- eur, ale tieto peniaze už mali byť uschované spolu s ostatnými u žalobcu. Svedok M. C. vypovedal o tretej pôžičke rozdielne ako veriteľ L. I. a P. V.. Svedkovia L. I., P. V. a M. C. o rovnakých udalostiach, ktorých mali byť osobne a súčasne prítomní, vypovedali rozdielne. Súd prvého stupňa sa s týmito skutočnosťami v rozhodnutí nevysporiadal, neuviedol, prečo aj napriek zásadným rozdielnym výpovediam, ich výpoveď hodnotil ako pravdivú, čo robí predmetné súdne rozhodnutie nepreskúmateľným a zmätočným. Žalobca nepreukázal, že vôbec došlo k požičaniu peňazí k pôžičke, pričom aj ostatné okolnosti prejednávanej veci spochybňujú tvrdenie žalobcu o uzavretí tohto právneho úkonu. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že mu peniaze L. I. odovzdal a on ich prijal, že požičané peniaze vrátil L. I. aj napriek tomu, že nemá dostatočný príjem na to, existenciu evidencie pôžičiek a úhrad, majetkových pomerov L. I., že skutočne mal tieto peniaze k dispozícii a mohol ich tak požičať žalobcovi. Dôkazné bremeno v tomto smere bolo na žalobcovi. Žalovaná užíva hnutelné veci len z dôvodu, že si ich žalobca odmietol zobrať. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadla s viacerými pre toto konanie zásadnými otázkami a preto je rozhodnutie nepreskúmateľné a zmätočné. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu žalobcu čo do zaplatenia sumy 13.194,28,- eur zamietne, hnutelné veci v bode 1-40 prikáže do výlučného vlastníctva žalobcu a žalovanej prizná náhradu trov konania.

10. Podaním zo dňa 13.02.2018 zobrať žalobca odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Partizánske pod č. k. 5C/63/2012-407 zo dňa 12.01.2018 v celom rozsahu späť, nakoľko súd vydal opravné uznesenie pod č. k. 5C/36/2012-409 zo dňa 24.01.2018, keď boli opravené zrejme chyby, na ktoré v odvolaní poukazoval.

11. Podľa § 369 ods. 1 CSP, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

12. Podľa § 369 ods. 2 CSP, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

13. Podľa § 369 ods.3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

14. Späťvzatie odvolania je dispozičný procesný úkon strany, ktorá podala odvolanie. Na účinné späťvzatie sa nevyžaduje ani súhlas druhej strany, ani súhlas súdu a možno ho urobiť dovtedy, kým nebolo o odvolaní rozhodnuté. Po späťvzatí odvolania súd druhej inštancie rozhodne už len o zastavení odvolacieho konania.

15. Vzhľadom na dispozičný procesný úkon žalobcu, ktorý vzal svoje odvolanie výslovne späť, odvolací súd postupoval v zmysle cit. ustanovenia § 369 ods. 3 CSP a odvolacie konanie o odvolaní žalobcu zastavil.

16. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP /keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem/ v spojení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

17. Predmetom prieskumu odvolacím súdom zostalo po späťvzatí odvolania žalobcom, odvolanie podané žalovanou.

18. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky odvolacie námietky, ktoré boli v odvolaní vznesené žalovanou a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu si odvolací súd teda osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

20. Súd prvej inštancie správne, dostatočne a preukázateľne zistil skutkový stav veci potrebný pre jeho rozhodnutie vo veci samej a tento správne právne posúdil a presvedčivo zdôvodnil.

21. Žalovaná v podanom odvolaní namietala odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie a nesprávne právne posúdenie veci /§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP/.

22. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 od. 1 písm. f/ CSP /súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam/ spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

23. V zmysle odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP 19, právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

24. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní ustálil masu BSM, ktorú tvoria hnutelné veci uvedené pod bodom 1-40 rozhodnutia a investície do rodinného domu s.č. 407 nachádzajúci sa v k. ú. Skačany, vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Predmetný rodinný dom darovali rodičia žalovanej na základe darovacej zmluvy zo dňa 22.10.1998. Počas trvania manželstva vykonali strany sporu rekonštrukčné práce do predmetnej nehnuteľnosti. V konaní nebolo sporné, že investície do nehnuteľnosti boli vykonané, sporné zostalo, z akých finančných prostriedkov boli tieto investície vykonané. Uzavrel, že investície vykonané účastníkmi konania za trvania manželstva tvoria masu BSM a zohľadnil len sumu vo výške 398,33,- eur, ktorú darovali rodičia žalovanej na kúpu materiálu na rekonštrukciu. Sumu vo výške 300.000,-Sk, ktorú mali rodičia žalovanej poskytnúť na rekonštrukciu domu, nebola preukázaná. Žalovaná v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno. Skutočnosť, že rodičia žalovanej disponovali s uvedenou sumou ešte nepreukazuje, že túto sumu poskytli práve žalovanej. Finančné prostriedky použité na rekonštrukciu domu boli použité zo spoločných prostriedkov, ktoré získal žalobca tým, že si požičal peniaze od svedka L. I.. Žalobca uskutočňoval kúpu materiálu a zabezpečovanie prác výlučne sám, pričom úhrady za materiál a práce platil v hotovosti a čiastočne výkonom prác a to opravou motorových vozidiel, dovozom motorových vozidiel ako protislužbu. Súd vychádzal z premisy, že pokiaľ nie je preukázaný opak, zákon priamo predpokladá, že rekonštrukcia nehnuteľnosti vykonaná účastníkmi

konania za trvania manželstva patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom je potrebné preukázať, že vec do BSM účastníkov konania nepatrí.

25. Podstata odvolacích dôvodov žalovanej spočívala v skutočnosti, z akých finančných prostriedkov boli práce realizované na predmetnom rodinnom dome.

26. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

27. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

28. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, vyporiadanie sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

29. Vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu sa musí týkať všetkého majetku, ktorý podľa ust. § 143 Občianskeho zákonníka <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/> - paragraf-143 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> patril do BSM a ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. Ak niektorý z účastníkov tvrdí, že niektoré zistené veci do vyporiadania nepatria, musí toto svoje tvrdenie preukázať hodnoverne spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno zaťažuje účastníka, ktorý tvrdí, že konkrétna vec do vyporiadania nepatrí. Ak svoje tvrdenie nepreukáže a inak je preukázané, že táto vec za trvania manželstva účastníkov existovala, platí zásada, že vec patrí do BSM a treba ju vyporiadať. Rovnako tak dôkazné bremeno zaťažuje toho účastníka, ktorý tvrdí, že na spoločný majetok sa vynaložilo niečo z jeho oddeleného majetku. V konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi účastníkov, a to ani pri určení rozsahu tohto spoluvlastníctva, ani pri určení spôsobu jeho vyporiadania. Účastníkom z odôvodnenia rozsudku musí byť jasné, z čoho súd pri rozhodovaní vychádzal a ktoré veci podľa zistenia súdu do BSM patrili. Z odôvodnenia rozsudku musí byť teda jasné, čo všetko bolo predmetom tohto spoluvlastníctva ku dňu jeho zániku a na základe akých dôkazov súd tú-ktorú vec, investície, dlhy a pohľadávky do vyporiadania pojal.

30. Predmetom BSM sú všetky hmotné veci (hnuteľné i nehnuteľné), ktoré nadobudol niektorý z manželov zákonom dovoleným spôsobom za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, veci ktoré podľa povahy slúžia osobnej potrebe, alebo výkonu povolania len jedného z manželov a s výnimkou vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jedného z manželov, ktorá mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 Občianskeho zákonníka). Z tohto vyplýva, že z BSM zákon vyníma veci, v prípade ktorých je na mieste, aby so zreteľom na spôsob ich nadobudnutia alebo účel, tvorili oddelený majetok manželov. Veci získané darovaním nadobúda obdarovaný manžel tiež do svojho oddeleného vlastníctva. Pokiaľ obdarovaní boli obaja manželia spoločne, získavajú vec do podielového spoluvlastníctva. Aké budú ich podiely, závisí od obsahu darovacej zmluvy alebo sa použije zákonná domnienka, že podiely oboch obdarovaných manželov sú rovnaké.

31. Základným predpokladom pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je jeho zánik. Pod vyporiadanie treba rozumieť nielen to, kto z bývalých spoluvlastníkov zostane vlastníkom tej ktorej veci a kto z nich vlastníctvo stráca, ale celkové komplexné riešenie majetkových vzťahov medzi bývalými spoluvlastníkmi, vrátane pohľadávok a dlhov, ktoré vznikli za trvania manželstva. Pri vyporiadanií bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti ich podielov, pričom platí, že v rovnakom pomere, v akom sa manželia podieľajú na spoločnom majetku, sa podieľajú aj na spoločných dlhoch. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov musí súd prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov (patrí do aktív) a tiež na nároky jednotlivých manželov proti mase bezpodielového spoluvlastníctva z dôvodu investícií vynaložených z oddeleného majetku niektorého z manželov na spoločný majetok (patrí do pasív). Ak pri vyporiadanií nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú jednému z manželov a ktoré zostanú druhému, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplatenia príslušnej

peňažnej sumy. O vypořádání je nutné spraviť vyúčtovanie, ktoré musí nájsť odraz v odôvodnení rozsudku. Do celkovej bilancie musia byť zahrnuté nielen všetky veci (súčet ich hodnôt), ale aj ostatný majetok, vrátane pohľadávok a dlhov. Predpokladom riadneho vyúčtovania je, že súd správne zistí celkovú hodnotu aktív (hodnota vecí, pohľadávok), celkovú hodnotu pasív (dlhov) a správne ustáli celkový majetok bez dlhov ako rozdielu medzi aktívami a pasívami (pasíva odpočítava v ich plnej výške). Z takto zistenej hodnoty majetku každému z manželov patrí rovnaký podiel, ak neboli dôvody k zmene kvantitatívneho podielu. Z podielu, ktorý sa každému manželovi dostáva v podobe aktív, je potrebné zvýšiť tento jeho podiel v rozsahu, v akom má vybrať zostatok dlžnej pohľadávky, v akom nemusí nahradiť do spoločného majetku to, čo sa vynaložilo na jeho ostatný majetok a pod., alebo znížiť jeho podiel rozsahu, v akom sa mu nedostalo to, čo zo svojho majetku vynaložil na spoločný majetok, resp. čo zo svojho zaplatil na spoločný dlh (napr. v podobe zaplatenia zostatku úveru), atď. Rozdiel medzi takto stanovenými podielmi u každého z manželov a podielom, ktorý každému z manželov patrí, musí byť rovnaký a predstavuje sumu na dorovnanie podielov.

32. V prejednávanej veci bolo medzi účastníkmi konania sporným vypořádanie finančných prostriedkov investovaných do nehnuteľnosti žalovanej, ktorú jej darovali rodičia počas trvania ich manželstva, do jej výlučného vlastníctva. Účastníci uzatvorili manželstvo dňa 27.04.1996 a manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 3P/69/2011-31 zo dňa 29.11.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2011. V priebehu trvania manželstva rodičia žalovanej darovali žalovanej do jej výlučného vlastníctva rodinný dom s.č. 407, ležiaci na parcele č. 691 o výmere 645 m² a parcelu č. 692- záhrady o výmere 1531 m², zapísané na LV č. XXX pre k.ú. Skačany. Po nadobudnutí týchto nehnuteľností investovali do jej rekonštrukcie finančné prostriedky.

33. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že na predmetnom dome vykonali rekonštrukciu, ani to, že nehnuteľnosť nadobudla na základe darovacej zmluvy žalovaná do svojho výlučného vlastníctva a preto nehnuteľnosť nepatrila do BSM. Počas trvania ich manželstva však investovali do tejto nehnuteľnosti a preto bolo potrebné zaoberať sa refundáciou týchto nákladov, prostredníctvom čoho sa rieši majetkový presun z bezpodielového spoluvlastníctva do oddeleného majetku niektorého z manželov.

34. V tomto smere súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že je potrebné prihliadať na spoločné prostriedky patriace do BSM vynaložené na oddelený majetok žalovanej a tieto zohľadniť pri výpočte vypořádacieho podielu (§ 150 Občianskeho zákonníka). V konaní neboli spochybnené finančné prostriedky, ktoré darovali rodičia žalovanej vo výške 12.000,-Sk a tieto žalobca nespochybnil. Sporným zostala suma, ktorú podľa vyjadrenia matky žalovanej poskytli dcére v hodnote 8-10.000,-Sk a podľa vyjadrenia otca žalovanej vo výške 300.000,-Sk. Žalovaná sama uznala a túto skutočnosť v odvolaní zdôraznila, že na jednej strane sa starala o maloleté deti a stavebné práce sú vyslovene mužskou záležitosťou a na strane druhej uvádza, že nemožno očakávať, aby sa angažovala a zabezpečovala materiál a pracovníkov. Potom nie je zrejme tak, ako to tvrdí žalovaná, že jej rodičia poskytli finančné prostriedky, kedy a akým spôsobom použila tieto finančné prostriedky na rekonštrukciu /na kúpu materiálu a vyplácanie za vykonané práce/, keď tieto činnosti jednoznačne vykonával žalobca. Spôsob vykonania prác, zakúpenie materiálu a vyplácanie za vykonanie prác uskutočňoval žalobca. V konaní bolo preukázané a súd prvej inštancie správne vyhodnotil v súlade so svedeckými výpoveďami svedkov, že žalobca si požičiaval finančné prostriedky od osôb, ktorým zabezpečoval kúpu motorových vozidiel, vykonával opravu, údržbu a ďalšie práce. Žalovaná však svoje tvrdenie hodnoverne spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti nepreukázala, pričom dôkazné bremeno ju zaťažuje ako účastníka, ktorý tvrdí, že išlo o jej výlučné prostriedky, ktoré boli vynaložené na jej oddelený majetok. Ak svoje tvrdenie nepreukáže a inak je preukázané, že išlo o spoločné finančné prostriedky vynaložené na oddelený majetok žalovanej, platí, že investície boli vykonané za trvania manželstva a tvoria masu BSM.

35. Odvolacia námietka žalovanej, že išlo o jej výlučné finančné prostriedky, ktoré získala darom od svojich rodičov a tieto boli vynaložené do nehnuteľnosti v jej výlučnom vlastníctve preto nie je dôvodná.

36. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností zaťažuje toho účastníka, ktorý tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne dôsledky. V kontradiktórnom procese nie je povinnosťou súdu, aby sám vyšetroval - obstarával dôkazy, bremeno tvrdenia a bremeno dôkazov je výsostnou úlohou strán sporu a žalovaná tieto skutočnosti nenamietala, nenavrhol za týmto účelom vykonanie dokazovania, keď túto okolnosť považoval za nespornú.

37. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovanej , že súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s rozdielnymi výpoveďami svedkov, keď o rovnakých udalostiach vypovedali rozdielne, odvolací súd uvádza, že tieto nie sú dôvodné. Súd prvého stupňa správne ustálil, že všetci svedkovia, ktorí pracovali na rekonštrukcii predmetného domu zhodne potvrdili, že materiál kúpil žalobca a vyplácal svedkom odmenu za vykonanú prácu v hotovosti, resp. ako protislužbu za opravu motorových vozidiel. Súčasne si žalobca od svedka L. I. požičiaval finančné prostriedky , ktoré si žalobca odpracoval starostlivosťou o motorové vozidlo, nákup, predaj, údržbu. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca bol dlhodobo nezamestnaný a privyrábal si inou činnosťou tak, ako to odvolací súd opakovane uviedol . Na podporu týchto skutočností súd prvej inštancie poukázal, že na žalovanú boli napísané tri motorové vozidlá, teda žalovaná mala vedomosť o tom, akým spôsobom si zabezpečoval žalobca finančné prostriedky.

38. S výpoveďami svedkov sa súd prvej inštancie náležite, podrobne vypořiadal v ods. 24 odôvodnenia napadnutého rozsudku, na ktorý odvolací súd v súvislosti s námietkou žalovanej v odvolaní v celom rozsahu odkazuje. Žalovaná nepreukázala, že svedkovia vypovedali rozporupne tak, ako to v odvolaní namietala. Súd prvej inštancie svedecké výpovede riadne vyhodnotil a vyvodil správny záver. Odôvodnenie súdu prvej inštancie je podrobné, logické a úplné, preto odvolacia námietka žalovanej, že súd prvej inštancie neuviedol, prečo napriek zásadným rozdielnym svedeckým výpoveďami svedkov sú ich výpovede pravdivé a preto je rozhodnutie nepreskúmateľné a zmätočné, nie je dôvodná.

39. Hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces prebiehajúci v mysli sudcu. Preto na účel zabezpečenia jeho kontrolovateľnosti vyžaduje zákon v § 220 ods. 2 CSP, aby všeobecný súd v odôvodnení rozsudku okrem iného uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd prvej inštancie sa uvedeným zákonným príkazom riadil, v odôvodnení rozhodnutia rozsudku podrobne popísal svoj myšlienkový pochod a svoje úvahy, ktoré ho viedli ku skutkovým zisteniam. Odvolací súd nezistil v jeho úvahách žiaden nedostatok. Rovnako odvolací súd súhlasí s vyhodnotením výpovedí svedkov o financovaní rekonštrukčných prác do nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej.

40. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd prvého stupňa preto správne právne posúdil otázku určenia rozsahu majetku patriaceho do BSM, ak zahrnul do masy BSM investície do nehnuteľnosti v sume 26.388,56 eur s povinnosťou žalovanej vyplatiť žalobcovi sumu vo výške 13.194,28,- eur ako vyrovnací podiel. V danom prípade spoločné finančné prostriedky boli investované do oddeleného majetku žalovanej, na ktoré bolo potrebné pri výpočte vyrovnávacích podielov prihliadať.

41. Ďalšie odvolacie námietky žalovanej preto nie sú dôvodné.

42. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný dôvodmi podaného odvolania, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach, výroku I., II., III. a X. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

44. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).